
MINNEORD

LEGELIVET

HENRIK DØLLNER

ODD AAKERVIK

27. mai 2015 kom det triste budskapet om at vår gode venn og kollega Per Eirik Hæreid (f. 24.5. 1957) hadde gått bort.

Vi ble kjent med Per Eirik under vår tid i Namdalen og senere i Trondheim under spesialisering og arbeid ved St. Olavs hospital. Vi utviklet et fortrolig og godt vennskap med gjensidig respekt. Per Eirik var en klok og viljesterk og ikke minst modig venn og kollega som aldri satte seg selv i fokus. Med sin stillferdige fremtoning kunne han kanskje lett undervurderes. Men Per Eirik hadde masse på lager. Uten store ord og høylytte bemerkninger ble man fort klar over at han egentlig var en ener. Det er ikke få som har nytt godt av hans kunnskaper innen medisin, statistikk og data og hans strukturerte måte å tenke på.

Han fikk god kontakt med pasientene, som satte stor pris på hans grundighet, pålitelighet og sikre diagnostiske teft, og han vil bli husket av de mange som fikk hjelp. På Barne- og ungdomsklinikken, St. Olavs hospital la Per Eirik ned en imponerende innsats igjennom en årrekke. Hans brede kompetanse var allment akseptert, og spisskompetansen innenfor barneendokrinologi var en vesentlig styrke for avdelingen. På poliklinikken fungerte han uselvvisk som mentor for både yngre og eldre kolleger. Han var også sentral i utviklingen av en ny nettbasert spesialistopplæring i pediatri.

Utenom faget var laksefiske Per Eiriks store lidenskap. Han vokste opp ved en lakseelv på Vestlandet og startet sin karriere som kommunelege ved Namsen, neppe tilfeldig. Fluebinding og fluekasting, og kameratskapet ved elven, var for han den beste fritidsaktiviteten. Størst glede hadde han imidlertid sammen med familien. Selv om muskelsykdommen var en fysisk hindring, var han igjennom alle år en tilstedeværende og fortrolig far og ektemann.

Ingen hadde vel bedre innsikt i sin sykdom og prognose enn Per Eirik. Men det endret ikke ydmykheten og la ingen demper på oppmerksomheten overfor andre eller den intellektuelle kreativiteten og omgjengeligheten. Gjennom alle år hadde han en bemerkelsesverdig utholdenhet og vilje til å stå på.

En stor personlighet har forlatt oss så altfor tidlig. Våre tanker og største medfølelse går til hans familie, Marianne og guttene Olav og Eimund.

Publisert: 5. april 2016. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.16.0110

Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 16. februar 2026.